

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Notat

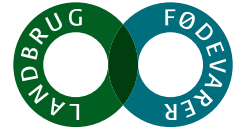
Notat: Juridisk regulering af emissioner fra landbrug (2023)

Formål

Nærværende notat har til formål at gennemgå nogle af de vigtigste sager og regelændringer fra 2023, der er af væsentlig betydning for reguleringen af landbrugets emissioner, herunder med henblik på at afklare konsekvensen for evt. berørte landbrugere samt med anbefaling om hvorledes landbrugerne i fremtiden skal forholde sig i sager, der kan være berørt af konsekvensen af den ændrede regulering.

Indhold

Notat: Juridisk regulering af emissioner fra landbrug (2023)	1
Restlevetid	2
Overimplementering af BAT	3
Ammoniakberegningsfejl	4
Ændring af samdrift	5
Bilag IV-arter.....	7
Ændring af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen pr. 1. maj 2023.....	8
Ny undtagelse i naturtypebekendtgørelsen.....	9

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Restlevetid

Højesteret afsagde den 19. april 2023 dom i sagen om "restlevetid", dvs. spørgsmålet om, hvor lang en frist, der kan tilsiges en landbruger, der i forbindelse med revurdering ikke overholder og ikke kan overholde totaldepositionskravet til omkringliggende kategori 1 eller 2-natur.

Sagen drejede sig om et husdyrbrug med to staldanlæg opført hhv. i 1972 og 1992-93. Der blev udstedt ny miljøgodkendelse til fortsat drift af husdyrbruget i oktober 2007, og sagsøger købte gennem et anpartsselskab husdyrbruget i marts 2014. I 2019 overtog sagsøger personligt husdyrbruget fra sit anpartsselskab.

Der blev foretaget en række renoveringsarbejder i 2015, der dog ikke var godkendelsespligtige iht. husdyrbrugloven.

I forbindelse med kommunens revurdering af husdyrbruget i august 2019, blev det beregnet at husdyrbruget ikke overholdt kravet til maksimal totaldeposition til et nærliggende Natura 2000-område. Kommunen udstedte påbud om husdyrbrugets overholdelse af totaldepositionskravet senest ved udgangen af 2030. Kommunen lagde ved afgørelsen bl.a. vægt på de foretagne renoveringsarbejder.

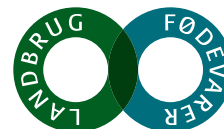
Landbrugeren påklagede sagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, der omgjorde Kommunens afgørelse, idet Nævnet vurderede at der ikke kunne lægges vægt på ikke-godkendelsespligtige renoveringsarbejder. Levetiden skulle således beregnes fra staldenes etableringstidspunkt, dvs. 1972 og 1992-93. Henset til lovens forarbejder er levetiden for et staldanlæg som hovedregel 15-20 år, undtagelsesvist 30 år. Idet levetiden for begge anlæg var 26 år+, var der reelt ingen restlevetid på anlæggene og kravet skulle derfor overholdes øjeblikkeligt.

Da Kommunen havde stillet landbrugeren en længere frist i udsigt, valgte Nævnet alligevel at tilsige landbrugeren 1 års frist fra afgørelsestidspunktet til at overholde totaldepositionskravet.

Sagen blev indbragt for domstolene og endte altså i Højesteret, der i april 2023, afsagde dom i overensstemmelse med Nævnets afgørelse.

Højesteret konkluderede dels, at beregnet restlevetid må forstås som den forventede restlevetid beregnet fra etableringstidspunktet. Derudover tiltrådte Højesteret Miljø- og Fødevarerklagenævnets vurdering af restlevetiden, herunder at de gennemførte renoveringsarbejder ikke kunne tillægges værdi i beregningen af restlevetiden, i hvert fald når disse ikke var godkendelsespligtige.

Afgørelsen betyder for landbrug, der ikke kan forventes at overholde totaldepositionskravet, at de – medmindre der er helt særlige omstændigheder i sagerne, som f.eks. væsentlige godkendelsespligtige arbejder, ikke kan forventes at blive tilsagt nogen som helst frist for at imødekomme målet om totaldepositionskravet i forbindelse med revurdering, hvis anlæggene er mere end 15-20 år gamle på tidspunktet for revurderingen. Det betyder for disse anlæg, at de med dags varsel kan pålægges at lukke hele eller dele af bedriften.

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Konsekvensen af ikke at kunne overholde totaldepositionskravet vil være, at husdyrbruget kan blive lukket – og hvis der på tidspunktet for revurderingen ingen restlevetid er, beregnet fra etableringstidspunktet – kan lukningen ske med meget kort frist.

Har landbrugeren gennemført godkendelsespligtige renoveringsarbejder eller må en konkret proportionalitetsbedømmelse (f.eks. som følge af anvendelse af dyre BAT-teknologier) føre til en længere frist, bør landbrugeren indgå i en dialog med kommunen om fastsættelse af restlevetid på baggrund heraf. Det bemærkes særligt, at Nævnet tidligere har godkendt restlevetid på 22 år (30 år fra seneste udvidelse/renovering) (afgørelse fra 2015).

Overimplementering af BAT

Miljø- og Fødevarerklagenævnet afsagde den 14. april 2023 afgørelse i en sag, der omhandler spørgsmålet om, hvorvidt en landbruger, når denne tidligere har brugt flere teknologier til nedbringelse af ammoniak end hvad det beregnede BAT-krav tilsagde, har mulighed for at sløjfe dele af den ammoniakreducerende teknologi.

Sagen drejede sig om en miljøgodkendelse til et svinebrug i Herning Kommune. Svinebruget havde oprindeligt en miljøgodkendelse fra 2006 i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 33 og omfattede etablering af en ny slagtesvinestald og to nye gyllebeholdere samt en fortank. Der var i forvejen på husdyrbruget en slagtesvinestald og en gyllebeholder fra 2001. Det fremgik af godkendelsen fra 2006, at der ville blive etablering gyllekøling i den nye stald og de to nye gyllebeholdere ville blive med fast overdækning.

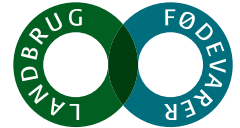
I 2007 traf Herning Kommune afgørelse om at der kunne etableres gylleforsuring i stedet for gyllekøling.

I 2014 traf Herning Kommune afgørelse om revurdering af miljøgodkendelsen. Det fremgik af afgørelsen, at husdyrbrugets BAT-krav blev beregnet til 6.439 kg NH₃-N pr. år og at den aktuelle emission blev beregnet til 2.094 kg NH₃-N pr. år ved anvendelse af gylleforsuring i begge stalde og overdækning af alle tre gyllebeholdere. Det fremgik ligeledes at BAT-kravet ligeledes ville kunne overholdes, hvis ansøger ikke havde etableret gylleforsuring i den gamle stald. BAT-redegørelsen anførte desuden at teknologiens effekt i det konkrete projekt ikke var økonomisk proportionel.

Revurderingen fastlagde vilkår om brug af ammoniakreducerende teknologier, herunder gylleforsuring i begge stalde og fast overdækning af alle tre gylletanke.

I forbindelse med ansøgning om overgang til stipladssystemet, ønskede landbrugeren at ophøre med brugen af gylleforsuring i den gamle stald og fast overdækning af den gamle gyllebeholder. Spørgsmålet for Nævnet var således, om landbrugeren var forpligtet til at opretholde allerede anvendte teknologier, herunder når disse var fastsat ved vilkår i forbindelse med revurderingen.

Nævnet traf afgørelse om, at både gylleforsuringen i den gamle stald og den faste overdækning af den gamle gyllebeholder kunne udgå af miljøgodkendelsen.

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på:

- at der på tidspunktet for revurderingen var enighed mellem kommunen og ansøger om, at det i forhold til overholdelsen af BAT-kravet alene var nødvendigt at fastholde gylleforsuring i den nye stald og overdækning af de nye gyllebeholdere og at gylleforsuringen i den gamle stald og overdækning af den gamle beholder derfor var frivillige tiltag.
- Vilkårene i revurderingen var derfor ikke fastsat med henblik på at imødekomme krav om maksimal emission ved anvendelse af BAT.
- Idet en revurdering efter dagældende husdyrgodkendelsesbekendtgørelse alene pålagde tilsynsmyndigheden at på at beskyttelsesniveauet for kategori 1 og 2 natur var overholdt, må det desuden lægges til grund, at vilkårene ikke var fastsat af hensyn til beskyttelse af kategori 3 natur.
- Der var ligeledes ikke problemer med overholdelse af ammoniakudledning til kategori 1 og 2 natur, hvorfor vilkårene heller ikke var møntet herpå.

Den nye miljøgodkendelse kunne derfor baseres på en genberegning uden de frivillige teknologier. En genberegning viste, at husdyrbruget kunne leve op til BAT-kravene uden anvendelse af yderligere ammoniakreducerende teknologier.

Nævnet ændrede vilkårene i overensstemmelse hermed.

Konsekvensen af afgørelsen er, at en landbruger, der tidligere har gennemført frivillige tiltag til nedbringelse af ammoniak og på et senere tidspunkt, i forbindelse med en ny ansøgning, ønsker at tage disse frivillige tiltag ud af produktionen, har mulighed herfor, så længe det kan dokumenteres, at landbruget fortsat kan overholde det genberegnete BAT-krav, samt overholde udledningen af ammoniak til kategori 1 og 2 natur.

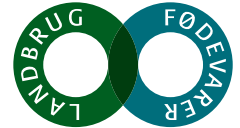
Ammoniakberegningsfejl

Nævnet har i marts 2023 truffet afgørelse i en sag om konsekvensen af en beregningsfejl, der har været til stede i husdyrgodkendelse.dk, og som har medført at husdyrgodkendelse.dk i mange sager har beregnet for lave ammoniakemissioner til naturområder.

I sagen havde Silkeborg Kommune i december 2017 meddelt tilladelse iht. daværende husdyrbrugslovs § 11, stk. 2 til en udvidelse af et eksisterende svinebrug. Det fremgik af miljøgodkendelsen, at husdyrgodkendelse.dk havde foretaget beregninger til omkringliggende kategori 1, 2 og 3-naturområder. Beregningerne viste, at der til kategori 2 natur (en højmose nordvest for kostalden) ville udledes en totaldeposition på 1,0 kg N/ha/år og en merdeposition på 0,2 kg N/ha/år.

Miljøstyrelsen underrettede ved skrivelse den 17. marts 2021 Silkeborg Kommune om, at styrelsen havde identificeret, at en række afgørelser truffet af kommunen var berørt af fejl i husdyrgodkendelse.dk og at dette kunne have betydning for sagernes afgørelse. Blandt de identificerede sager, var ovennævnte kvægbrug.

Ved genberegning af ammoniakudledning fra kvægbruget kunne det konstateres, at totaldepositionen var 1,3 kg N/ha/år.

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Miljøstyrelsen opfordrede i underretningen Silkeborg Kommune til at foretage en nærmere vurdering af, om den fejlbehæftede beregning havde haft betydning og i så fald om der af den grund var behov for at ændre afgørelsen. Styrelsen henviste i den forbindelse til en udarbejdet FAQ og vejledning.

Silkeborg Kommune foretog i overensstemmelse med Miljøstyrelsens vejledning en fornyet vurdering af kvægbuget, herunder en fornyet vurdering af påvirkningen af højmosen. Kommunen konkluderede heri, at den samlede belastning af området inkl. baggrundsbelastning var 15,4 kg N/ha/år. Kommunen vurderede at højmosen lå i den høje ende af den generelle tålegrænse, men kunne ikke afvise, at den beregnede deposition over tid ville kunne påvirke højmosen.

Man vurderede dog at den mindre overskridelse på 0,3 kg N/ha/år kunne accepteres pga. af den ringe andel af den samlede deposition, at det påvirkede område af højmosen var forholdsvis lille og tålegrænsen i den høje ende. Derudover var der lagt vægt på at beregningsfejlen ikke skyldes fejl fra husdyrbruget og hverken husdyrbruget eller kommunen kunne have kendskab til fejlen.

Nævnet ændrede afgørelsen til en ophævelse af Silkeborg Kommunes afgørelse om opretholdelse af miljøgodkendelsen.

Nævnet lagde i vurderingen vægt på, at der ikke i husdyrbrugloven var hjemmel til at godkende husdyrbrug med en totaldeposition på over 1,0 kg. N/ha/år til kategori 2-natur. Afgørelsen manglede derfor hjemmel.

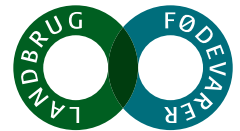
Nævnet tiltrådte, at der i helt særlige tilfælde kan lægges vægt på andre hensyn, f.eks. samfundsmæssigt værdispild, berettigede forventninger, mv., men at det i den konkrete sag ikke var afgørende, idet hensynene til husdyrbrugene ikke kunne forud for interessen i beskyttelsen af den omkringliggende natur.

Konsekvensen af afgørelsen vil være, at husdyrbrug, der tilsvarende har modtaget en husdyrafgørelse på baggrund af en fejlbehæftet beregning fra husdyrgodkendelse.dk, kan risikere at den tidligere afgørelse mangler hjemmel og derfor af kommunen må ophæves som konsekvens heraf. Dette gælder i de sager, hvor husdyrbruget ikke kan overholde totaldepositionskravet til kategori 1 og 2 natur, idet der ikke er indlagt mulighed for at dispensere fra reglerne og afgørelsen klart foreskriver at god tro i disse tilfælde ikke kan vægte tungere end hensynet til naturen.

En landbruger, der ejer et husdyrbrug, der på denne måde er ramt af regnefejlen, må opfordres til at indgå i dialog med kommunen omkring muligheden for at nedbringe ammoniakudledningen til kategori 1 og/eller 2 naturen, således at produktionen kan fastholdes. Opleves yderligere omkostninger i forbindelse hermed, kan det overvejes om landbrugeren kan søge disse erstattet hos f.eks. Miljøstyrelsen, der er ansvarlig for husdyrgodkendelse.dk.

Ændring af samdrift

Ændring af husdyrbrugloven er sendt til 1. behandling i Folketinget den 14. december 2023 med henblik på forhindring af den såkaldte matrikelfinte. Med lovforslaget foreslås en ændring af reglerne for samlet godkendelse af flere husdyrbrug.

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Det fremgår af lovforslaget, at det har til formål at ændre husdyrbruglovens § 16 c, så to husdyrbrug fremover skal tillades eller godkendes samlet, hvis de er forureningsmæssigt og teknisk eller driftsmæssigt forbundet. Efter den gældende bestemmelse skal den samlede tilladelse eller godkendelse ske, hvis et husdyrbrug er teknisk, forureningsmæssigt og driftsmæssigt forbundet med et andet husdyrbrug.

Ændringsforslaget betyder, at husdyrbrugene ikke længere skal opfylde alle tre kriterier i bestemmelsen.

Miljøministeriet bemærker, at baggrunden for ændringsforslaget navnlig er, at nogle husdyrbrugproducenter foretager en matrikulær opdeling af deres ejendomme og ved denne form for omgåelse opnår en lempeligere miljøvurdering ved ansøgning om ny miljøgodkendelse ("matrikelfinten"). Desuden vurderes det, at miljøhensynene ikke tilgodeses tilstrækkeligt efter reglens nuværende ordlyd, da der er flere eksempler fra Miljø- og Fødevarerklagenævnets praksis på, at to husdyrbrug ikke har skullet godkendes samlet, selvom de lå meget tæt på hinanden.

Forureningsmæssig forbindelse

Lovforslaget prøver at etablere en fast og ensartet praksis for, hvornår betingelsen om forureningsmæssig forbindelse er opfyldt. En afstand på op til og med 100 meter mellem to husdyrbrug vil uden videre medføre, at husdyrbrugene er forureningsmæssigt forbundne.

Hvis afstanden er over 100 meter, så kan husdyrbrugene stadig være forureningsmæssigt forbundne, hvis den korteste afstand mellem de to husdyrbrugs anlæg svarer til – eller er mindre end – 50 % af den ukorrigerede geneafstand, beregnet efter modellen for beregning af genekriterier for lugt i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 31, nr. 3.

Der vil kun i ganske særlige tilfælde foreligge forureningsmæssig forbindelse, hvis afstanden mellem husdyrbrugene er over 300 meter.

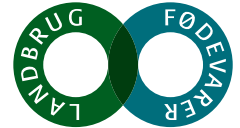
Driftsmæssig forbindelse

Af lovforslaget fremgår også forhold, der tyder på driftsmæssig forbindelse mellem to husdyrbrug: fælles regnskaber, herunder gødningsregnskaber, fælles daglig drift, herunder fælles medarbejdere, fælles afhentning af døde dyr, fælles el-, vand- og varmforsyning, fælles smittebekæmpelse og sundhedskontrol, flytning af varer og dyr mellem husdyrbrugene, anvendelse af fælles redskaber og maskiner og sammenfald af dyrearter.

Derudover kan det også indgå i vurderingen, om husdyrbrugene ejes af samme juridiske eller private person, eller hvad der må sidestilles hermed, herunder har et fælles CVR- eller CHR-nr.

Teknisk forbindelse

I vurderingen af om husdyrbrugene er teknisk forbundne, kan det f.eks. indgå, om husdyrbrugene har fælles anlæg, herunder f.eks. gyllesystemer, fodersystemer, gødningsopbevaringsanlæg, foderopbevaringsanlæg, maskinhus, malkeanlæg,

Promilleafgiftsfonden for landbrug

personalefaciliteter og vaskeplads. Andre tekniske forbindelser, såsom rørforbindelser mellem husdyrbrugenes anlæg og fælles vand og varmforsyningsanlæg mv. kan også indgå i vurderingen.

Ikrafttrædelse

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2024.

Det betyder, at enhver ansøgning om godkendelse eller tilladelse indgivet til kommunalbestyrelsen inden den 1. april 2024, som ikke er færdigbehandlet den 1. april 2024, skal behandles efter de nye foreslåede regler.

Derudover foreslås det, at klager over afgørelser, der er truffet inden den 1. april 2024, behandles efter de nuværende gældende regler.

Ovenstående betyder, at Miljø- og Fødevareklagenævnet skal behandle sager, hvor kommunen har truffet afgørelse inden 1. april 2024, og som påklages efter den 1. april 2024, efter de nuværende gældende regler.

Det samme er tilfældet for sager, der er påklaget inden d. 1. april 2024, og som ikke er færdigbehandlet den 1. april 2024.

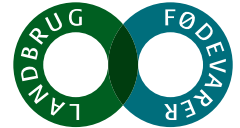
Til sidst foreslås det, at sager hjemvist til fornyet behandling, hvor den oprindelige afgørelse er truffet inden den 1. april 2024, behandles efter de nuværende gældende regler. Det betyder at kommunen skal behandle sager efter de nuværende gældende regler i de tilfælde, hvor kommunen har truffet afgørelse før den 1. april 2024, men som Miljø- og Fødevareklagenævnet har hjemvist til fornyet behandling.

Ændringen medfører, at hvis en ansøger ifm. et projekt ønsker at undgå samdrift, så bør man opfordre kommunen til at træffe afgørelse inden 1. april. De nuværende regler for samdrift medfører nemlig, at det er vanskeligere at statuere, da det kræver opfyldelse af alle tre betingelser. Man må forvente, at når de nye samdriftsregler træder i kraft, så vil der hyppigere blive statueret samdrift, da der udover forurenings forbindelse kun kræver opfyldelse af

Bilag IV-arter

Nævnet har ved afgørelsen 21/08685 ophævet og hjemvist en afgørelse om husdyrbrug i Næstved Kommune på baggrund af en mangelfuld vurdering af bilag IV arter. Sagen udmærker sig ved, at Nævnet ikke fandt problemer med en relativ høj udledning af ammoniak til en række § 3-søer, ligesom man ikke fandt at udledningen til søerne var af betydning for bilag IV-arters yngle- og rastesteder, men underkendte afgørelsen fordi den påtænkte stald kunne udgøre en forhindring for bilag IV-arterne vandring mellem ynglestederne (§ 3-søerne).

Afgørelsen understreger vigtigheden af en udtømmende undersøgelse, såfremt der i området omkring det ansøgte husdyrbrug er konstateret en eller flere bilag IV-arter. Undersøgelsen skal ikke alene forholde sig til evt. yngle- og rastesteder, men må også forholde sig til de økologiske forbindelser mellem yngle- og rastestederne, og hvorvidt husdyrbruget må forventes at påvirke denne.

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Ændring af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen pr. 1. maj 2023

Husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen er ændret med virkning fra 1. maj 2023. De væsentligste ændringer i bekendtgørelsen er:

- Der er indsat regler om "hyppig udslusning", dvs. udslusning fra svinestalde ved en gyllehøjde på 10 cm.
- Definitionen af produktionsareal for fritgående æglæggende høns ændret.
- Definitionerne af kategori 2- og 3-natur er ændret.

Om hyppig udslusning

Nye bestemmelser indfører krav om hyppig udslusning af gylle fra svinestalde. § 34 regulerer alle typer staldafsnit til svin på husdyrbrug undtagen staldafsnit til slagtesvin. De sidstnævnte reguleres af § 35.

Både § 34 og § 35 bestemmer, at gylle skal udsluses fra staldafsnittet, når der er en gyllehøjde på 10 cm, dog oftest hver 7. dag. Det fremgår af Miljøministeriets høringsnotat (side 5), at i staldafsnit med varierende gyllehøjde, skal der udsluses, når gennemsnitshøjden i staldafsnittet er 10 cm. Ministeriet skriver også, at det er tilladt at udsluse oftere.

§§ 34 og 35 fastsætter desuden, at:

- udslusning kan ske enten ved manuel eller automatisk udslusning.
- udslusningen skal sikre, at gyllen tømmes ud af staldafsnittet til et udendørs opsamlings- eller opbevaringsanlæg.

Kravet om udslusning ved en gyllehøjde på 10 cm gælder både for eksisterende og nye staldafsnit til slagtesvin (§ 35).

For staldafsnit til alle øvrige typer af svin gælder kravet om udslusning ved en gyllehøjde på 10 cm kun for nye staldafsnit (§ 34). Det er staldafsnit, der etableres, udvides eller ændres på baggrund af en ansøgning efter husdyrbruglovens §§ 16 a og b, som indgives efter 1. maj 2023. Det følger af bekendtgørelsens § 76, stk. 9 modsætningsvist.

§ 36 undtager svinestalde med staldforsuring og svinestalde, der er certificeret økologiske fra kravet om udslusning efter §§ 34 og 35.

§ 37 giver mulighed for dispensation fra §§ 34 og 35. Dispensationen gives af kommunen og kan være hel eller delvis. Dispensation kan gives, hvis udslusning efter §§ 34 og 35:

- ikke er teknisk muligt, eller
- er forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger, eller
- ikke vil være muligt på grund af nødvendige hensyn til arbejdsmiljøet i stalden.

§ 38 fastsætter desuden et krav om logning af udslusning efter §§ 34 og 35. Det skal ifølge Miljøministeriet sikre dokumentation for, at udslusningen er sket i overensstemmelse med reglerne.

Den ansvarlige for driften skal opbevare oplysningerne i 5 år med henblik på at fremvise dem på forlangende ved tilsyn.

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Ændret definition af produktionsarealet for fritgående æglæggende høner

I husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens bilag 3, C, nr. 1 er definitionen af produktionsarealet for fritgående æglæggende høner ændret til at være lig med nyttearealet, jf. bekendtgørelse om beskyttelse af æglæggende høner. Det sker ved at tilføje, at redekasser og inspektionsgange ikke skal angives som en del af produktionsarealet.

Ændringen sker for at rette op på, at der utilsigtet ved indførelsen af stipladsmodellen i 2017 blev indført en forskel i det produktionsareal, der blev anvendt til fastsættelse af emissionsfaktorer for ammoniak og lugt ved omregning fra pr. dyr til pr. m² produktionsareal og definitionen af produktionsareal i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Ny undtagelse i naturtypebekendtgørelsen

Der er pr. 1. maj 2023 trådt en ny undtagelse i naturtypebekendtgørelsen i kraft. Bekendtgørelsens nye § 4 undtager visse arealer i lavbundsprojekter, der udvikler sig til beskyttet natur efter naturbeskyttelseslovens § 3, fra forbuddet mod tilstandsændringer som følge af ammoniakdeposition fra husdyrbrug.

Formålet med den nye undtagelse (§ 4) er at fjerne barrierer for lavbundsindsatsen. Undtagelsen indebærer, at arealer, som er kategori 2 og 3-natur efter husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, og som udtages som en del af et lavbundsprojekt, ikke vil kunne pålægges restriktioner i forhold til ammoniakfølsom natur efter husdyrbrugloven og husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Arealerne kan derimod fortsat blive omfattet af § 3-beskyttelsen mht. tilstandsændringer, der følger af andet end ammoniakdeposition fra husdyrbrug.

Husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 2, nr. 2 og 3 er revideret i overensstemmelse hermed pr. 1. maj 2023.

Reglen betyder, at flere husdyrbrugere vil have mulighed for at indgå i lavbundsprojekter, uden at skulle være bekymrede for, at udtagningen af lavbundsjordene efterfølgende vil få konsekvenser for husdyrproduktionen, f.eks. ved at stille krav om omkostningstunge ammoniakreducerende teknologier eller at begrænse eller lukke produktionen, hvor ammoniakdepositionskravene ellers ikke vil kunne overholdes.